

Nye veje

I lange tider havde jøderne vandret omkring i den samme ørken.

5.Mos.1.6: ”Herren vor Gud talte til os ved Horeb og sagde: I har nu længe nok opholdt jer ved bjerget her

....vers 7: ”Bryd derfor op”

vers 8: ”Drag ind og tag landet i besiddelse ...”

Ørkenen var blevet deres hverdag. Gud havde været med dem i ørkenen. Nu ville Han give dem noget bedre.

Esaj.43.19: ”Thi se, nu skaber jeg nyt, alt spirer det, ser I det ikke? Gennem ørkenen lægger jeg vej”

Desværre var folket ikke rede til det nye, Gud ville gøre. Kun Kaleb og Josva så, hvad Herren ville og kunne, og de var ét med Ham i Hans planer.

De andre så noget andet! De havde vænnet sig til menighedens liv i ørkenen og havde svært ved at forestille sig Israel i en ny rolle som erobrere.

Herren blev vred på dem, fordi de havde denne indstilling, og Han sagde: ”Jeres små børn ... dem vil jeg give landet, og de skal tage det i besiddelse. I selv derimod skal vende om og give jer på vej til ørkenen.

Men tiden gik – og en dag stod de foran Jordan. Deres forældre var døde. Moses var død. Kun Kaleb og Josva var tilbage. Ventetiden havde været lang, og den havde appelleret til deres tro. Men nu stod folket endelig over for det nye.

Umiddelbart inden de gik ind i landet, fik de to ting at vide:

Josva 3.5: ”Helliger jer, thi i morgen vil Herren gøre undere iblandt jer. ”

Enhver, som skal være med i Herrens gerning, må indvie sig. Andre ting må lægges til side. At være med til at indtage et stykke land for Herren og Hans folk kræver forberedelse og helhjertethed. Men det er møjen værd!

Det andet, de fik at vide var:

Josva 3.3-4: ”Når I ser Herren eders Guds pagts ark ...så skal I bryde op fra jeres plads og følge efter. I må ikke komme den for nær, for at I kan vide, hvilken vej I skal gå, thi I ER IKKE KOMMET DEN VEJ FØR. ”

Det var en helt ny vej. De var aldrig før kommet den vej! Ingen tidligere erfaringer kunne de støtte sig til, ingen hjælpemidler havde de, ingen forbilleder, ingen Moses. Kun Herren havde de at se hen til.

Han måtte vise dem vejen.

Han måtte vise dem måden.

Det gamle var forbi, de levede i en ny generation.

Princippet er altid det samme: Lever vi med arken for øje i den nye generation? Er vi, i året der ligger foran os, rede til at følge arken – følge Jesus, sådan som Han her og nu viser vej for sit folk?

Eller er vi optaget af, hvordan Gud virkede for en eller to generationer siden gennem en pastor Nee eller en pastor Barratt – eller for endnu flere generationer siden – gennem en Moody, en Wesley, en Luther? - redskaber, som hver især fulgte Guds ark dengang og fandt Guds vej, og som derfor blev Guds vejvisersten for andre.

Når du følger arken, vil du intet miste af alt det, som Gud gav til menigheden gennem disse vejvisersten. Alt det, Herren vil bevare for sin menighed, vil Han naturligvis ikke tage fra os.

Men hvis du ikke nøjagtigt finder Herrens vej nu, vil du i overvejende grad være i fare for at blive ført ad en forkert vej på grund af ting, som måske var gode nok dengang, de blev givet, men som Helligånden er draget forbi nu.

Gud har ”ET LÆNGE NOK” – men Han har også ”ET IKKE FØR. ”

Hvilken generation lever du i?

